

[Finn Jørgensen]

Den ene er opretholdelsen af et troværdigt dansk forsvar, der ikke alene – det ved vi – vil kunne forsvare landet, men som også skal løse opgaver i samarbejde med de allierede og den hjælp, der kan komme udefra, virke forebyggende, så krig undgås, men også i givet fald skal kunne indsættes.

Den anden opgave, vi lægger vægt på, er, at der herhjemme i fredstid i overensstemmelse med forstærkningsplanerne etableres de nødvendige faciliteter, der skal lette modtagelsen af hjælpen udefra.

Endelig er vi som det tredje indstillede på at modtage og udnytte den hjælp, der måtte tilbydes udefra i en krigslignende situation eller en krigssituation.

Det er baggrunden, og man kan ikke skille det fra NATOs strategi. Vi anerkender den gældende samlede NATO-strategi, som den er udformet i dag, hvor det væsentlige hovedformål er det krigsforebyggende ved den såkaldte afskrækkelse, således at en modstander ved, at et angreb vil blive besvaret med et forsvar, men ikke ved, hvor, hvornår og hvorledes det vil blive besvaret.

Vi er tilfredse med, at NATO i 1967 skiftede fra den massive gengældelse til det fleksible svar, der siden da har været overskriften over NATOs indsats som svar på angreb eller trusler. Det betyder »afpasset efter forholdene«, således at man ikke sætter for meget ind mod for lidt.

Vi har også bemærket og synes, det er væsentligt, at man fastholder det mål, der er blevet formuleret af NATOs stats- og regeringschefer i juni 1982 om grundlaget for det fleksible svar, nemlig at bevare sikkerheden i NATOs område ved hjælp af konventionelle og nukleare styrker egnede til afskrækkelse af en aggressor eller trussel om aggression og ved at fortsætte styrkelsen af NATOs forsvar.

Vi står også fast på synspunktet fra 1957 om, at der ikke i fredstid skal være atomvåben på dansk jord, og vi er glade for, at det har kunnet indpasses i NATOs strategi. Men vi mener også, det er nødvendigt at understrege, at en dansk regering i en nødsituation, det være sig krig eller krigslignende tilstand, må have, som det er nævnt tidligere, en vis handlefrihed i samarbejde med folketinget, således at man ikke i fredstid har truffet beslutninger, der udelukker, at man i krigstid træffer fornuftigere beslutninger.

Vi mener også, at den af regeringen i vinteren 1982 accepterede forstærkningsplan er et væsentligt led, som vi gerne vil stå bag ved.

Det er nævnt, at NATOs strategi er ændret gennem årene, og det er sikkert også rigtigt, at den vil blive ændret i takt med udviklingen i styrkeforhold, teknologi og økonomi, og sådan skal det være.

På denne baggrund er vi, som vi anskuer NATOs formål, Danmarks opgaver og midler inden for NATO og NATOs strategi, i det konservative folkeparti fuldt tilfredse med regeringens svar til forespørgerne. Vi tror også, at det kan være gavnligt i forhold til dem, der slutter op om NATO uden for denne sal, at de får kædet de forskellige ting sammen, og at de ikke tager stilling til et enkelt spørgsmål isoleret, for så er det ikke muligt at vurdere virkningen. Der er for os intet alternativ til NATO, og vi er som sagt glade for, at det er blevet bekræftet. Vi har retfærdighed og vi har forpligtelser i fællesskabet, som vi skal leve op til, og efter vor mening er det ikke for NATOs skyld, vi skal gøre det, men for vor egen skyld.

Det dagsordensforslag, der er fremsat af SF og VS, kan vi naturligvis ikke stemme for, selv om det er ganske elegant udarbejdet.

Jeg har et par spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, der taler om et atomvåbenfrit område i de nordiske lande. Det betyder tilsyneladende, at det, der var udgangspunktet bl.a. i 1957, hvor man forudsatte, at et atomvåbenfrit område i Norden også skulle omfatte den anden side af jerntæppet, f.eks. Kolahalvøen, er gledet ud. Er det rigtigt forstået? Er det således, at det socialdemokratiske forslag lægger op til en ændring af vedtagelsen i februar i år om en atomvåbenfri zone ned gennem Europa på begge sider af skillelinjen eller jerntæppet, eller er den nordiske zone kun et led heri? Må atomvåben kunne nå en atomvåbenfri zone? Det spørgsmål vil vi gerne have besvaret af den socialdemokratiske ordfører.

Jeg håber, at drøftelserne i dag vil kunne bekræfte, at der stadig er bred enighed om tilslutningen til NATO, og som sagt tror jeg, det vil være gavnligt for forståelsen ude i befolkningen, at vi ikke kun siger, hvad målet er, men også, hvilke midler der skal til for at nå det.